

»SLOVENE« volja
 po pošti na vse strani Jugoslavije in v Ljubljani:
 na celo leto naprej . K 240—
 na pol leta 120—
 na četrt leta 60—
 na en mesec 20—
 Za inozemstvo ocolatno K 420—
 Sobotna izdaja: mm
 Za celo leto K 40—
 na inozemstvo 55—

SLOVENE

Inserati:
 Enostopna petlitrsta (50 mm široka in 3 mm visoka ali sje prostor)
 za enkrat . . . po K 6—
 poslana itd. . . . po K 8—
 Pri večjem naročilu popust.
 Najmanjši oglas 50/50 mm K 15.
 Izhaja vsak dan izvenredno ponedeljka in dneva po prazniku ob 8. uri zjutraj.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun poštne hran. Ljubljanske št. 650 za naročnino in št. 349 za oglase, avstr. in češke 24.797, ogr. 29.511, bozn.-hara. 7563.

Sestanek zaupnikov SLS v Kamniku.

Kamnik, 18. jan. Danes dopoldne se je vršil tu sestanek zaupnikov SLS v Kamniškem domu. O političnem položaju je poročal urednik Smodaj. Soglasno je bila sprejeta resolucija, v kateri se odobrava taktika Jugoslovenskega kluba, izraža popolno zaupanje in zahvala za njegov možat nastop.

Svetovnopolični položaj.

IZVRŠITEV RAPALLSKE POGODBE!
 Na seji italijanskega ministrskega sveta je minister za zunanje zadeve grof Sforza poročal o položaju, ki je nastal vsled francoske ministrske krize. Stvar je v tem, da je bil najvišji zavezniški svet sklican na 19. t. m. Ker pa do tega dne francoska vladna kriza najbrž ne bo rešena, vsaj ne v toliko, da bi se mogla Francija udeležiti seje v napovedanem roku, se sestane v doglednem času sploh ne bo vršil — to pa zato, ker sta angleški in italijanski premier pozneje zaposlena po važnih vprašanih notranje politike. Sploh se o uspehih takega sestanka zdaj jako dvomi.

Nato je Sforza poročal o rapallski pogodbi. Izjavil je, da se mora izvršitev pogodbe z Jugoslavijo pospešiti. V to svrhu treba sestaviti tri komisije; eno, ki bo začrtala meje in diskutirala vprašanje luke Baroš; druga, ki bo imela rešiti nekatera neodločljiva vprašanja gospodarske narave; tretja pa juridična. Ministrski svet je naročil Sforzi, da sestavi listo članov komisije in jo predloži v odobritev v prihodnji seji ministrskega sveta.

Pariška konferenca.

LDU London, 17. jan. (Reuter) Razen z vprašanji, ki stoje na dnevnem redu dne 24. t. m. v Parizu se vršče konferenca, kakor n. pr. obnovitveno vprašanje, se bodo zavezniški bavili tudi z nevarnostjo, ki preti vsled poloma Avstrije.

Nova francoska vlada.

LDU Pariz, 18. jan. (Havas) Danes dopoldne se bo vršila pod predsedstvom ministrskega predsednika Brianda kabinetna seja, ki se bo bavila z glavnimi vprašanji, ki jih bo obravnavala vladna izjava. Posvetovanje se bodo na nocojšnji kabinetni seji nadaljevala. Jutri zjutraj se bo vršil v Elyseeju pod Briandovim predsedstvom ministrski svet, ki bo končno veljavno določil vladno izjavo. Novi kabinet se jutri predstavi zbornici.

LISTEK.

Fran Radešček:

Preko Albanije.

(Dalje.)

Napad Arnavtov.

Medtem se je že zdanilo. Ko sva z narednikom končno našla za naš štab namenjene tovarne vagonne in odredila stražo in vojske za nakladanje štabne prtljage, sva se napotila v kolodvorsko restavracijo. Toda tu je bilo natlačeno ljudi tako, da se človek ni mogel preriniti niti do vrat. Dasi je bil civilnim osebam strogo zabranjen vstop na kolodvor, se je vendar gnetlo med častniki in vojaki vse polno žensk in otrok, da ne govorimo o civilistih. Večinoma so bile to družine častnikov in uradnikov, ki so čakale na vlak, da rešijo življenje svojcev in svoje cule pred sovražnikom.

Ker so se širile najgorostasnejše vesti, kakor je ob takih prilikah sploh navada, je razburjenje vedno bolj naraščalo. Le z veliko težavo je vojaštvo zabranjevalo predčasno zasedanje pripravljenih vagonov. Toda ta ali oni častnik je vendar »vrtihotapil« svojece v vagonu.

Z narednikom sva se vrnila k našim vagonom. Oba v skrbeh radi usode najinih družin, ki so ostale v Beogradu, sva

Kongres italijanskih socialistov v Livornu.

I. dan.

15. t. m. so se zbrali zastopniki italijanske socialistične stranke v Livornu. Gre za pristop stranke v III. internacionalo, to je za sprejem pogojev, ki jih stavlja v to svrhu ruska komunistična stranka. Kljub neugodnemu poročilu o razmerah v Rusiji, ki ga je objavila socialistična delegacija, katera je bila v Rusiji, obstoja zelo močna struja, ki je za vstop v III. internacionalo in bo bržkone dobila tudi večino. Podobno francoskemu kongresu pa bo tudi italijanski brezdomno dovedel do razkola, ker antiruska opozicija ne misli odnehati in ima tudi za seboj dosti moralne opore.

Prvi dan kongresa je jako pokazal, kako zelo so se že ločili duhovi in da pomirjenje ni mogoče. Ze pri otvoritvi kongresa je došlo do tako burnih prizorov, da so se nekateri udeleženci dejansko spoprijeli med seboj. Predsednik Bacci je s svojim radikalnim komunističnim otvoritvenim govorom opozicijo hudo izzval. Skandal je dosegel vrhunec, ko je počel govoriti predstavitelj nemških komunistov Levy. Komunisti na drugi strani so se hudo razburjali, ker so bili navzoči tudi zastopniki nemških »meščanskih« socialistov. Levy je svoj govor zaključil z besedami: »Živel komunizem, živila svetovna revolucija!»

Ko se je bral telegram Zinovjeva, kateri napada zmerne socialiste, so se izgreli ponovili, tako da je predsednik izjavil, da bo v slučaju potrebe pozval »rdeče garde«, da se napravi red.

Graziadei je nato poročal o III. internacionali in je na koncu dejal: Tretja internacionala ni pacifiistična, temveč mora z žalostjo konstatirati, da bo zadnja beseda imelo orožje. Da se preprečijo buržoazne vojne, treba socialiste pripraviti na krvavi boj za osvoboditev moči. Le s pomočjo diktature proletariata se bo dosegla nova človeška družba.

Za tem govornikom bi imel priti na vrsto Serrati, ki je bil z Graziadejom kot delegat v Moskvi, pa je objavil o tem potovanju poročilo, kako neugodno za boljševiski režim. Nekateri so kričali: »Doli korumpirajoči serratizem!« Serretti je odgovoril: »Živel socializem! Jaz bom kongresu pokazal, kdo korumpira in bom povedal vso resnico!«

Ker pa je bil že pozen čas, se je sklenilo, da bo prihodnja seja jutri.

II. dan.

16. t. m. je imel govoriti Serrati. Ker pa od tega dne ni iz Italije časopisov, žalibog ne moremo poročati o senzacijah, ki jih je obetal.

bila zatopljena vsak v svoje misli. Za seboj začujem v hipu znan slovenski glas. Bil je strojevodja Franc Širca, o katerem sem pozneje izvedel, da je padel na laški fronti, ker ni hotel pustiti svoje družine same v Skoplju. Govoril je z menoj s stroja in dejal, da bo on vozil naš vlak. Na moje prozaične tožbe mi je omenil, da se ne daleč od kolodvora nahaja baraka, v kateri je železničarska kantina, kjer upa, da se bo dobilo kaj za pod zob.

Sledeč njegovemu nasvetu, sva odšla z narednikom ter sva si najprej izbrala precej udobno mesto v vagonu. Tu sva odložila svoje stvari in puške ter se nato napotila na »lov«. Ker je bila baraka precej skrita, k sreči tu ni bilo preveč navala. Oveje meso, pečeno na žrjavici, in kosček kruha, s katerim pa je bil kantiner zelo skop, je pritegnilo tudi neko kisljo pijačo, ki so jo splošno imenovali vino.

Kazalec na narednikovi uri se je že pomikal na osmo. Čas odhoda se je približeval. Vsled tega sva jo ubrala na najini ležišči v vagonu, kjer sva kmalu trdo zaspala. Pozneje sva zvedela, da je odšel naš vlak iz Skoplja šele ob 9. uri dopoldne in da je še vsak vojak, ki se je javil v skladišču za vojno obleko, dobil po par čevljev, obleke in perila. Vendar mi ni bilo žal, ker sem še preveč stvari vlekel s seboj.

Iz najslajšega spanja me naenkrat prebudé strelji. Kaj je to? Menda nas vendar niso obkolili Bolgari?

III. dan.

17. t. m. je igral glavno vlogo Lazzari. Njegov govor je dokaz popolne neorientiranosti italijanskega socializma, najsižebo levičarski ali desničarski. Na eni strani je poudarjal, da stoji popolnoma na stališču III. internacionala, na drugi je skušal dokazovati, da se ruske razmere nikakor ne dajo aplicirati na italijanske, ker ruski proletariati ni tako organiziran kakor je italijanski in se je zato morala tam revolucija vršiti tako kakor bi se v Italiji ne mogla. Ponekod je v svojem govoru celo branil voditelja zmerne socialreformističnega krila Turatija, kar je pri levičarjih seveda vzbudilo pravi vihar ogorčenja, ker je nad Turatijem izrečen anatema ruskih boljševikov.

Proti koncu se je jasno pokazalo, kakšen bo rezultat kongresa. Rezultat bo naravnost presenetljiv: dočim je namreč pred otvoritvijo kongresa vsa javnost računala s tem, da se bodo ločili zmerneži, takozvani centralisti, od komunistov vseh nijans skupaj, pa se zdaj vidi nasprotno: da se bodo ločili skrajni komunisti od centralistov in omiljenih komunistov skupaj!

Torej bomo imeli »čiste komuniste«, ki zahtevajo, da se proletariati čimpreje z vsemj sredstvi potom nasilne ustanovitve kmetiskodelavske sovjetske republike polasti vse oblasti — »unitarce«, ki moskovske pogoje za pristop k III. internacionali tolmačijo širše nego skrajno krilo in katerim načeljuje Seratti, ter »centraliste«, ki so pravzaprav zagovorniki socialnih reformov potem več ali manj mirnega razvoja. Seveda ločitev v tej obliki ne bo prinesla nobene jasnosti, saj so »unitarci« zavzeli čisto nedoločno in neosledno stališče, večinoma iz praktičnih razlogov, zlasti zato, ker je ena tretjina italijanskih občin v njihovih rokah in bi jim zato popolni pristop k načelom moskovskega sovjeta prinesel ogromno politično škodo. Centralisti pa so se z njimi več ali manj izjavili solidarne za to, da masam polagoma, previdno ter počasi izbižejo iz glave revolucionarno psihologijo boljševizma.

»Čisti komunisti« bodo nadaljevali svoje zborovanje na drugem mestu, v gledišču Sv. Marka v Livornu, stalni sedež njihove organizacije pa bo bržčas Milan. Številno so nasproti centralistom in unitarcem v precejšnji manjšini.

Kongres je pokazal veliko desorientiranost italijanskega socializma, pa tudi, da so prav skrajni elementi vendarle v manjšini.

Vstanem, pomanem si oči in zlezem s vojeva ležišča. V sredini vagona je bil prazen prostor kolikor so bila priprta vrata. V tem prostoru je bilo pet orožnikov in dva častniški slugi.

Na obeh straneh vagona so orožniki skozi odprtino moleli puškine cevi in streljali. V čudnem nenavadnem razburjenju, ki je potlačilo prestrašenost v najtemnejši kotiček, sem nehote pograbil za puško. Toda nihče ni imel ruske municije.

Vprašal sem slugi, ki sta se stiskala za zaboje, kaj da je.

»Ne vem. Morebiti, da so nas napadli bolgarski četaši in Arnavti,« mi je odgovoril eden izmed njih.

»Kje pa smo pravzaprav?« — vprašam dalje.

»Prva postaja od Skoplja je Kačanik, toda mi še nismo prišli do postaje.«

Streljanje je postajalo vedno večje, vlak je zmanjšal brzino. Ko sem hotel pogledati skozi odprtino, so mi orožniki to odsvetovali. V tem je že vlak drvil z vso naglico nazaj proti Skoplju. Streljanje je postajalo vedno slabše in slabše, dokler ni popolnoma utihnilo.

Vlak se je ustavil na odprti progji. Odpirajo se vagoni, začujejo se povelja med splošnim hrupom. Poskakali smo iz vagonov. Neki polkovnik, poveljnik transporta, stoji na železniškem nasipu in daje povelja. Vsi oni, ki imajo puške, morajo v »zbor«. Častniku, ki je pregledoval vagonu,

Mednarodna socialistična konferenca na Dunaju.

LDU Dunaj, 18. jan. (DunKU) »Arbeiterzeitung« priobčuje predloge innsbruške komisije za mednarodno socialistično konferenco, ki se bo vršila 22. februarja na Dunaju. Po teh sklepih bodo pripuščene k tej konferenci vse socialistične stranke, ki so pristopile iz druge internacionale ter stoje na načelih, ki jih je določila bernska predhodna konferenca dne 27. decembra 1920. Za države, ki so se doslej prijavile, se predlaga nastopna razdelitev glasov: Nemčija 8, Avstrija 6, Francija 8, Anglija 8, Jugoslavija 4, Latiška 4, Rusija 8, Švica 6, Češkoslovaška (Nemci 4), Zedinjene države ameriške 8.

Pismo iz Gorice.

Gorica, 13. jan. 1920.

Fašistovsko gibanje, ki je zadnje čase vznemirjalo življenje goriških Slovencev in ogrožalo njih narodno gibanje, je malo ponehalo. Giganti, znani kvestor, katerega sin je bombni metalec in raditega zaprt, je prestavljen baje nekam v južno Italijo. Bilo je zaprtih tudi več drugih, ki so jih pa pozneje izpustili. Tudi v Trstu so po zadnjih dogodkih na Reki, ko se je pripravljati v mestu upor, malo ustrašili te prenapeteže s tem, da so jih mnogo pozaprlji; pozneje so skoraj vse izpustili, obdržali so le kake štiri voditelje. S koncem žalostne d'Annunzijeve slave upamo, da je odklenalo tudi fašizmu, ki se je bil z njim tudi rodil. Seveda se ne smemo udajati brezplodnim upom, zakaj Italijan je in ostane narodni fanatik; nikar pa da bi se jih bali. Božičnica se v Gorici sicer ni izvršila z javno veselico, ker se niso upali izpostavljati otroke kakim nevarnosti, ampak so se darovi razdelili med otroke brez vsake slovesnosti. Nabranega je bilo za ogromno število, če upoštevamo naše razmere. To je morda edino, kar nekoliko veže slovensko mladino v Gorici, ker niso vsi deležni slovenskega pouka.

Dejanje aneksije je šlo mrzlo mimo nas. Baje bodo praznovali ta čin enkrat prihodnje, a za praznovanje si niso izbrali Gorico, ampak Oglej, ki je bolj varen, da veselica ne izpade z blamažo. Če bi ne bili prinesli listi, da je izvršena aneksija, bi tega sploh ne vedeli, pretežna večina našega ljudstva tudi ne ve, še danes ne. Zastave je izobesilo samo par oblasti, in tistih par ljudi, ki so med vojno obogateli na stroške ljudske krvi. Lastni prebivalci so itak silno nezadovoljni z vlado in z onimi Italijani, ki so pridrli iz Italije kot lačne koblice in jim odjedajo kruh.

Dr. Oberdorfer je v »Lavoratore« izpustil v svet celo vrsto člankov, ki govoré

javim, da imam pač puško, toda ruske municije nima nihče v vagonu.

»Dobro, ti ostaneš v vagonu« se je glasil odgovor.

Šele tedaj sem mogel pregledati dolgo vrsto vagonov, natovorenih z najrazličnejšim blagom, po katerem so se gnetli častniki, vojaki, civilisti, žene in otroci. Kričanje, jok in zmerjanje, vse to se je mešalo v neko monotono skupino zvokov, iz katerih so mi udarjala na uho le rezka povelja častnikov in podčastnikov.

Medtem so se razdelili vojaki v patrolje, močne po 10 do 20 mož z enim častnikom ali podčastnikom na čelu. Prve patrolje so že odhajale v naznačene jim smeri.

Sedaj sem si šele mogel ogledati pokrajino. Železniška proga v smeri od Skoplja k Mitrovici, vleče se ob mali rečici Lepenac, ki teče po ozki dolini skozi kačaniško sotesko. Na obeh straneh doline se vzpenja precej strmo in visoko hribovje, gosto obraščeno z gozdovi. Kraj je vsled tega zelo pripraven za slična pustolovstva, kakršno smo ravnokar doživeli. Nekoliko oboroženih ljudi more na obeh straneh tega hribovja uspešno braniti prehod skozi sotesko.

Ni čuda tedaj, da smo že mislili, kako se nam bo godilo v bolgarskem ujetništvu, posebno pa tistim, ki imajo svoje osebne račune v črnih knjigah avstrijskih političnih sodišč. (Dalje.)

o slovenski manjšini. V svojem bistvu so članki eno: Dati po eni strani, vzeti po drugi! Jasno je, da se bomo Slovenci lepo zahvalili za tako socialdemokratsko daržljivost. Pisatelj pa je pokazal, da je vse drugo kot pravičen in da veje iz njega pravi nacionalistični duh. S tem se Slovincem ne bodo prikupili. Še manj komunisti, katerih delo obstoja v tem, da ljudstvo posurovijo. Ali si morate misliti, da komunisti — Slovenci ne samo bojkotirajo narodne prireditve, ampak jim naravnost nasprotujejo in če mogoče, tudi preprečujejo. To je ono pravično, mednarodno načelo, ki jamči svobodo narodnosti in vere. Naše ljudstvo spregleduje.

Kot se čuje, se bo to ljudstvo organiziralo v močne zveze za narodnim socialnim programom in se tako pripravilo tudi za bližajoče se volitve. V Trstu bo pričel izhajati tednik »Ljudski list«, ki se bo pečal s socialnimi vprašanji.

Finis d' Annunzija.

18. t. m. je provizorična vlada reškega mesta napovedala svečano sejo. V tej seji se je D'Annunzio s skrajno poetičnim govorom poslovil od mesta svojega junštva in bridkega konca. V nekaj dneh se iz Reke odpelje. 16. t. m. so zvesti ardit njegove kovčege v tovornem avtomobilu spremili na potu v Italijo. Glede svojih bodočih načrtov je poet izjavil: »Da se napravi konec neslanim govoricam, ki se te dni razširjajo, Gabriele d'Annunzio izjavlja, da zapusti Reko, da se poda v zaželjeno samoto uživati zasluženi mir. On ima namen ne vmešavati se v nobeno agitacijo, ki bi je sam ne odobral in je trdno odločen slejkoprej biti edini razsodnik svoje bodoče usode.« Kakor pa se iz-

ve, si je D'Annunzio za mesto »zaželjeno samoto« izbral Pariz, kamer se poda čez Benecije. Do meje se pelje v avtomobilu, v Pariz pa v posebnem vagonu brzovlaka. Kakor se vidi, si je ta veliki idealist nabral na Reki lepe denarčke, da se lahko pelje kakor ekskralj v »samotni« Pariz uživati mir.

Mi se od D'Annunzia poslavljamo z željo, naj bi se držal svojih samotarških sklepov in svet osrečil rajši s kakim novim produktom svojega različnega, mnogobesednega, pa vendar dosti prijetnega talenta nego z eventualno novo izdajo takega takega tragikomičnega političnega pustolovstva kakor reško, ki je bilo v tako veliko škodo našemu življu.

Nova italijanska stranka na Primorskem.

Preteklo nedeljo so se zbrali v Trstu številni pristaši nacionalnodemokratske ideje in sklenili ustanoviti stranko, ki naj bi združila vse razne nijanse nacionalnega demokratizma, ki zdaj obstojajo v Italiji: reformiste, rinnovatorce, combattiste in radikalce. Nova stranka naj bi se imenovala Partito nazionale riformatore (Nacionalnoreformna stranka).

Socialni program poudarja tako boj zoper reakcijo privilegiranih stanov kakor zoper socialno revolucijo, zahteva splošno delovno dolžnost, skladnost med socialnimi reformami in potrebo po zvišanju produkcije, pravično porazdelitev pravic in dolžnosti, nasvetuje paritetične delovne zbornice itd. V političnem oziru postavlja program pokrajinske decentralizacije in administrativne avtonomije.

Stara metoda.

Včeraj smo z upravičeno ogorčenostjo zavrnili dr. Tavčarjev očitke, da je naša stranka proti srbskemu narodu in da komaj čaka, da v zvezi z Bolgari našim bratom srbskega plemena zasadi svoj nož v život. Ker politika naše stranke ne daje nobenega povoda za tako gorostasno očitjanje, zaraditega smo take žurnalistične ekstravagance upravičeno označili kot zastrupljanje javnega mnenja, ki ne more nič dobrega roditi. »Narod« odgovarja po stari metodi: »Slovenec ne more izpodbiti upravičenega očitjanja«, kakor da bi dolžnost dokazovanja zadela »Slovenca« ne pa dr. Tavčarja, ki je ta težek očitke brez vsakterega povoda vrgel v svet. Tudi pogrevanje starih, že desetkrat ovrženih laži ne nadomešča dokaza, ampak obratno le znova dokazuje upravičenost naše trditve o umetnem zastrupljanju javnega mnenja. Razpravljanje o zadržanju naše stranke v narodnem oziru in napram srbskemu narodu se nam ni niti najmanjebati. Stranka se ni nikdar vezala z zastopniki nemške in avstrijske misli zoper svoje rodne brate in je zlasti začasa balkanskih vojn na najjasnejši način dokumentirala svoje globoke simpatije za srbski narod in srbsko vojsko. Kar pa je dr. Šusteršič ob svetovni vojni zagrešil, se stranki ne more očitati, ker je stranka zavrgla njegovo politiko na nedvoumen način s tem, da se je iznebila njegovega diktatorskega vodstva. S tem je dala stranka narodu polno zadoščenje za Šusteršičeve grehe. Kakšno zadoščenje pa so dali liberalci — demokrati svojemu narodu zato, da so ga za avstrijskih časov udinjavali nemškemu gospodstvu, da so tekem svetovne vojne avstrijske generale imenovali za častne meščane bele Ljubljane in da so še tik pred prevratom avstrijski armadi poklanjali srebrne vojne robove?

Politične novice.

+ Najboljša ilustracija. Belgrajska »Epoha« prinaša 16. t. m. na prvi strani fotografsko reprodukcijo seje, na kateri regent čita pred ustavno skupščino svoj prestolni govor. Osrednje slike, ki predstavljajo klopi na levi polovici dvorane, je popolnoma prazno. Boljša »Epoha« ni

+ Oblast predsednika skupščine se omeji. LDU Belgrad, 17. januarja. Na seji klubovih načelnikov se je dosegel sporazum, da se omeji oblast predsednika skupščine. Poleg predsednika bo imela skupščina enake pravice v osebnih vprašanjih.

+ Odnosaje med cerkvijo in državo si gotovo najoriginalnejše predstavlja v »Belgrajskem dnevniku« Kosta Cicvarič. Pod naslovom »Borba je neizbežna« piše v svojem listu, da se država ne more prej

konsolidirati, dokler bo imela katoliška Cerkev toliko vpliv kakor sedaj. Zato pa je prva naloga državne politike, da se dokopljejo temelji ultramontanizma, ki izvira največ iz Slovenije. Socialisti so za odcepjenje Cerkev od države. To pa bi ravno politični vpliv Cerkev še ojačalo. Prava naloga antiklerikalizma pa je ravno, onemogočiti Cerkvi svobodo propagande, vpliv na mase. Najboljše sredstvo bi bilo, razgnati vse Cerkev in onemogočiti duhovnikom vse delo. Trenutno je sicer Cicvarič mnenja, da je za sedaj boljše, ako ostane cerkev še vezana na državo. Cerkev naj se nacionalizira s tem, da postanejo duhovniki državni uradniki. Kot taki bi bili od države odvisni bolj kot so danes ter bi jim ne bilo mogoče voditi »proti-državne« politične propagande, kakor delajo to danes v Sloveniji, Hrvaški, Bosni in Hercegovini. Na drugi strani pa je treba, da država otvori zavode za popularizacijo znanosti. Kako »znanost« zahteva Cicvarič, si lahko predstavljamo po njegovem je treba Cerkev čim bolj podrediti, njen duhovni vpliv čim bolj pobijati, njeno svobodo čim bolj omejiti, istočasno pa vzgajati množico v brezverskem duhu, znanosti v možgane množice materialistično filozofijo, tako da bi potreba po Cerkvi popolnoma prenehala. Končni cilj cerkvene politike mora biti ta, da Cerkev izgine. Vse odredbe državne politike pa morajo biti izdane v tem smislu. — Članek je več kot bedast in se ni vredno spuščati v polemiko s člankarjem, ki skuša vsiljevati svoje balkanske predstave delovanju katoliškega duhovništva. Krščanska Cerkev je vzdržala tekem stoletij Jugoslovane pred tujimi navali in katoliško duhovništvo je bilo dolgo časa edini zagovornik našega ljudstva pod tujim jarmom. Od Cicvaričeve »znanosti« pa še dolgo ne bomo imeli nobenih koristi, tudi če bi se pokazala v bolj logični luči kakor se je v omenjenem članku.

Primorske novice.

Političnih strank bomo imeli na Primorskem bržkone še več nego jih je v Jugoslaviji. Kar se tiče Slovencev in Hrvatov, bodo po našem mnenju nastopili enotno, Italijani pa ne, dasi nekateri zagovarjajo v očigled volitev en sam nacionalistični blok. Če socialisti bodo nastopili ločeno, liberalci pa po zgledu iz kraljestva bržčas najmanj v treh grupah. Potem imamo takozvane radikalne reformiste, razne fašistovske grupe, končno partito popolare.

Gospodarski svet za novopridobljene pokrajine se je osnoval te dni na konferenci v Benetkah, kjer se je razpravljalo o izvedbi postave o vpostavi normalnih gospodarskih razmer ter povzdigi industrije in trgovine v krajih, ki so trpeli vsled vojske. V tem gospodarskem svetu bodo zastopane vse gospodarske organizacije in upravne lokalne oblasti novih pokrajin. V provizoričnem odboru zastopa Goriško dr. Petrin, komisar za avtonomne zadeve Goriške dežele.

Italijanski nižjo gimnazijo nameravajo otvoriti v Opatiji v prostorih bivše nemške gimnazije.

Proti slovenski duhovščini. Laški listi poročajo, da je neki prelat iz Reke te dni došel na Cres in Lošinj in interveniral pri civilnem komisariju, da dovoli povratek hrvaškimi duhovnikom, ki so bili svojčas izgnani. Ker je komisarijat baje pripravljen tej želji ugoditi, so zdaj nekateri »italijanski« prebivalci teh otokov hudo razburjeni in zahtevajo, da se »invazija slovenske duhovščine« ne dopusti.

Aneksija Beneške Julije se slovesno praznuje začetkom februarja meseca v Trstu. Navzoči bodo zastopniki vlade, vojaštva, poslanci zbornice in senata ter vsi župani. Isti dan stopi v veljavo ustavni statut kraljestva.

Dnevne novice.

— Imenovanja na pošti. Imenovan je za višjega poštnega komisarja poštini komisar Miroslav Matjašič pri poštinem ravnateljstvu v Ljubljani. Imenovan je za višjega poštnega upravitelja višji poštini kontrolor Ivan Velepič, kateremu je stalno podeljeno vodstvo p. u. Ptuj. Imenovan je za poštnega računskega svetnika višji poštini oficijal II. razreda Evgen Križar pri poštinem strokovnem računskem oddelku I. v Ljubljani (št. p. m. 40.734 z dne 9. decembra 1920). Imenovani so za poštno višje oficijale I. razreda poštini višji oficijali II. razreda Josip Mogolič in Matevž Zupan v Ljubljani, Anton Wagner v Ptuj, ter za poštnega računskega revidenta poštini računski oficijal Franc Jurman pri p. strokovnem rač. oddelku I. v Ljubljani. — Imenovani so za poštno višje oficijale II. r. poštini oficijali Anton Smodič v Ptuj, Andrej Anžlovar pri prijavnem in shranjevalnem uradu v Celju, Ivan Konte v Ljubljani 1, Karel Čeh pri p. ravnateljstvu v Ljubljani, Jernej Vengust v Gornji Radgoni, Franjo Zupančič in Jernej Vidmar v Mariboru 1, Martin Mlakar v Ljubljani 2, Karol Kumer pri p. strok. rač. oddelku v Ljubljani, Anton Mayer v Mariboru 1, Ivan Pevec v Ljubljani

1, Matevž Kumer v Mariboru 1, Janko Cizelj-Allesch pri p. ravn. v Ljubljani, Karel Mlakar v Celju, Leopold Merkelj pri p. rač. odd. v Ljubljani, Franc Mezek v Ljubljani 2, Janko Tavzes pri p. ravn. v Ljubljani, Pelel Maroh v Mariboru 2, Robert Olfetič pri p. ravn. v Ljubljani, Pavel Krulj v Zidanem mostu, Karel Bano pri tehn. odd. p. ravn. v Ljubljani, Ivan Lenarčič v Novem mestu, Alojzij Kraker v Ljubljani 2, Milan Stamec pri p. ravn. v Ljubljani, Gabrijel Weber v Ljubljani 2, Valerijan Mayer v Celju, Franc Rechnerberger v Mariboru 2, Franc Šalehar pri gosp. uradu p. ravn. v Ljubljani, Hubert Jurkovič v Gornji Radgoni in Franc Volavšek v Mariboru 1. — Ljubljana, dne 15. januarja 1921.

— Prostaščine »Učit. Tovariša«. Poleg zloglasne »Domovine« je to »stanovsko« glasilo mena najgrši list v Sloveniji. Popolnoma podivjal je pa ta list v zadnjih številkih, ker čuti v Belgradu — Pribičevića. Najprvo je oblatil bivšega poverjenika dr. Verstovška ter ga imenoval »nesrečo«, dasi je ustvaril naše šolstvo po prevratu. Potem se je spravil nad predsednika viš. šol. sveta Vadjala. V zadnji številki je dosegel list — rekord. Ina kar štiri osebne napade in sicer na mariborskega nadzornika Finka, ker je seveda »klerikalec«, pod napisom »Čiščenje« poroča na »primeren« način o prejšnjem uredniku »Slov. Učitelja« Fabincu, ki ne more radi šolskega dela vršiti v zadostni meri uredniških poslov in je le demokratično, da to opravlja literarni odsek, katerega član je imenovan. To dično glasilo namreč računa, da sedaj splavajo v Slomškovi zvezi na površje nezanesljivi elementi, ki bodo pripeljali organizacijo v roke — protiverske učiteljske organizacije. Nadalje zahteva odstranitev vladnega komisarja Narte Veličkonja, češ, da ni kvalificiran za člana višjega šolskega sveta in na enak brezobziren način obdela tudi poročevalca viš. šolskega sveta dr. Majcena in se zato zaletuje celo v njegovega očeta. Tako tedaj vrši svoje narodno in »kulturno« delo glasilo raznih novopečenih dvornih in nedvornih svetnikov, ki so res brez vsake kvalifikacije in potrebne srčne in duševne kulture prišli na odgovorna mesta. Res, prepotrebno je, da pride veliki dan »čiščenja« in sicer proti tisti umazani smeri, ki ima svoj izvor v ozračju »Učiteljskega Tovariša« in se je žal deloma po naši krivdi razpasla po vseh panogah naše šolske uprave.

— Izobraževalni tečaj v Kamniku — zadnjikrat! To se pravi tečaj ni zadnjikrat, ako Bog da, ampak zadnjikrat opozarjamo nanj to pot. Saj menda ni treba toliko zabičevanja, no, pa vendar, da ne porečete: Saj nismo skoraj nič vedeli! Veste torej dovolj, samo še malo agitirati vam je treba in — priti! Na svidenje torej v ponedeljek pri sv. maši in takoj na to v Kamniškem Domu! — Odbor.

— Smrtna kosa. V Št. Jurju ob južni železnici je nenadoma umrl 13 letni dijak celjske gimnazije Roman Mogilnikij, sin tamkajšnjega zdravnika. — Na Gornjskem je umrl g. Viktor Cukala, star 24 let. — V Lukovici je umrla g. Marija Vever, stara 83 let.

— Prosvetno ministrstvo je dovolilo, da se v ljudskih šolah, ki jih obiskujejo tudi otroci, ki ne govore našega materinega jezika, poučuje zemljepis in zgodovina naše kraljevine in njihovim materinim jeziku.

— Zamena kronskih bankovcev. Finančno ministrstvo je končalo priprave za zameno kronskih novčanec po eno in dve kroni. Zamenjava teh novčanec v novoosvojenih krajih se prične koncem meseca januarja.

— Ilustriran list »Plamen«. Sredi januarja je izšla prva številka novega ilustriranega lista »Plamen«, ki ima nastopno vsebino: Ivan Zorec: Zmote in konec gospodične Pavle (Nadaljevanje), Dr. Otokar Rybář: Opcijska pravica; Rado Murnik: Slovenska bolezen (satira); Dr. Josip Wilfan: Zedinjenje in uedinjenje; I. S. Orel: Pasti in zanjke, kriminalni roman (Nadaljevanje); Dr. Dinko Puc: Naša država; R. Peterlin-Petrška: Na gozdni poti (pesem); Dr. Josip Srebrnič: Biskup dr. Anton Mahnič; R. Peterlin-Petrška: Dolgi in pusti so dnevi (pesem); Dr. Vekoslav Fornazarič: Organizacija narodnoobrambne dela; X. Y.: Zimska (pesem). Razen teh raznoličnih pripovednih in strokovnih spisov prinaša prva številka mnogo raznovrstnih slik, med temi slika sedanjega vodje deželne vlade za Slovenijo dr. L. Pitamica, pisatelja dr. Detele, pok. škofa Mahniča, generala Maistra kot predsednika odbora za prireditve mariborske umetnostne razstave in slika aranžerja te razstave slikarja V. Coticia ter več posnetkov te razstave; slednjič še nekaj zimskih pokrajinskih slik. »Plamen« urejuje Jos. Prunk. Posamezna številka stane 6 K, naročnina za celo leto 140 K, za pol leta 72 K in za četrtletje 36 K. Uprava je začasno na Kongresnem trgu št. 19. Novi ilustrirani list, ki bo izhajal dvakrat na mesec, toplo priporočamo.

— Cerkevna tatvina. V noči od 9. na 10. t. m. so v župnijsko cerkev pri sv. Lenartu pri Ormožu udrli tatovi in ukradli monštranco in kelih. Tatovom so sedaj prišli na sled. Zapri so že glavna krivca nekega Prejaca in Marijo Emuzej, pri katerih so našli monštranco in kelih.

kvartnimi cvetovi. Skladatelj in dirigent sta se morala ponovno zahvaljevati za burno priznavanje. S prav potrebno gorakoto je orkester razvijal ognjevito Dvořakovo Slovansko rapsodijo v D-duru op. 45 št. 1. kjer se je zlasti krementost trolbil pokazala v vsej svoji veličini. Tu so izginili tudi vsi ostanki neke krhkosti v godalih, ki smo jo skoro hoteli čuti v prvem delu koncerta in vsakršna misel na ostrost pihal, ki se nam je izpočetka zdelo, da se jim kljub očitvno skrbnemu in vestnemu študiju predpust vendar le malo pozna. Pri tej in pri Webrovi ouverturi k »Oberonu«, polni sladkosti in miline, piemnite radosti in vesele razigranosti, smo imeli neskajen užitek brez vsakršne želje po večji dosegljivi usovršenosti. F. K.

P. S. Še to: Koncert se je popolnoma točno začel. Le enega bi bilo zdaj še treba: da bi se zamudnikom odločno za-branil med igranjem vstop v dvorano.

pr Dr. Franc Stele in Franc Terseglav, »Sveta Rusija«. Mala knjižica ima za prednost veliko, prelepo idejo zblizanja vzhodne in zapadne cerkve. Če kdaj v zgodovini Slovencev, je gotovo sedaj postalo to vprašanje za nas aktualno dandanes, ko bivamo pod eno streho enotne države s pravoslavni brati Srbi. Četudi se knjižica ne bavi neposredno z njimi in so nam Rusi kolikor toliko oddaljeni, vendar je knjižica velikega pomena za nas, saj je vsakomur znano, kako mogočen e bil vpliv ruske cerkve na vse druge avtokefalne vzhodne cerkve. Knjižica daje iz lastne življenjske skušnje avtorjev in njihovega neposrednega stika s pravoslavni ruski krog dragocena pojasnila o verskem čuvstvovanju pravoslavnega kristjana ter o ugodnih vidikih bodočega zblizanja. Praktični migljaji bodo v življenju izvajani nedvomno mnogo pripomogli k medsebojnemu zblizanju obeh krščanskih Cerkev ter nudili slehernemu, ki se zanima za to prelepo idejo, mnogo koristi. Knjižico toplo priporočamo. Dobiva se v Jugoslovanski knjižarni v Ljubljani za nizko ceno 10 K.

Gospodarstvo. Kmetijska družba.

(Dopis).

V »Slovenskem Narod« se zavzema g. —r—, po poklicu kmetijski strokovnjak, v čisto čednem spisu za našo Kmetijsko družbo. Članekar pravi, da vidi rešitev tega velevažnega zavoda v tem, da naj čimprej izgine iz družbenega glavnega odbora vsak politikar, njih mesta pa naj zasedajo pravi kmetijski strokovnjaki. Dotlej je vse v redu in mi bi tem izvajanjem prav nič ne dodali in nič odzveli — da ne tiči konjsko kopito spisa v nečem drugem. Vtis članka se namreč takoj zmanjša na minimum, ko vidimo, da poje g. —r— pretirano hvalo gospodu generalnemu in bivšemu cesarskemu svetniku Gustavu Pircu, ki mu pripisuje po nedolžnem ves procvit in ves razvoj Kmetijske družbe. Članekarjeva slepa ljubezen do tega gospoda ga spelje do tega, da čuti vidno hiranje in propadanje družbe, odkar jo je Pirc zapustil. Mi te bojzani ne moremo deliti, nasprotno pa vemo, da družba prav sedaj razmeroma zelo dobro prospera in da še nikdar ni štela toliko udov in še nikoli ni dosegla tolikoga prometa s preskrbovanjem važnih kmetijskih potrebščin, kakor v pravkar minulemu letu, ko gospoda generalnega ravnatelja ni bilo. Kje je torej tisto hiranje? Ali se morda strokovno manj dela? Pirc je bil politikar tudi kot tajnik Kmetijske družbe in on je prvi vanjo zanesel strankarstvo. Mnenja o sedanjem tajniku naj bodo pa taka ali taka, to bo vsakdo priznal, da je navdušen kmetijski strokovnjak in da se kot Primorec prav čisto nič ne spozna pri naši »kranjski politiki«. Doslednosti torej pogrešamo v omenjenem spisu, kajti, hvaliti zagrizenega liberalnega politika, obenem pa klicati strokovnjake in poditi naše kmetijske pristaše iz glavnega odbora — to se ne vjema. Bodite torej pošteni in dosledni tudi v političnem boju, pa se bomo tudi glede Kmetijske družbe prav hitro sporazumeli — tudi brez Pirca. Sedaj pa še besedo o odstranitvi politikarjev in o pritegnitvi večjih kmetijskih strokovnjakov v glavni odbor Kmetijske družbe za Slovenijo. Gospoda! Ali ni pri nas prav vsak razborit človek več ali manj opre-

deljen in strankarsko orijentiran? Ravno najbolj navdušeni kmetovalci so se priključili pač oni stranki, kjer so upali v prosep kmetijstva največ doseči. Kje pa najdete še kakoga strokovnjaka, da ni še strankarsko »okuzen« ali »omadeževan« tako, da bi smel po Vašem mnenju sedeti v glavnem odboru Kmetijske družbe? Pripadnost k eni ali drugi stranki vendar ne izključuje, da bi dotičnik ne bil obenem tudi dober in vnet kmetijski strokovnjak ali pameten in izkušen kmečki gospodar! Nasprotno! Naša SLS si šteje v čast in ponos, da zbira v svojem taboru večino takih mož, ki bi modro in dalekovidno vodili največjo agrarno korporacijo. Zato pa ne odrekamo kmetiskim pristašem in strokovnjakom, ki se nahajajo v drugi stranki, enakih zmožnosti. Obžalujemo le, da vodstvo njih stranke doslej še nikakor ni dokazalo, da mu gre izključno za agrarne interese in da še vedno izgleda, kakor da tvori vsa stranka samo nekak odcepak demokratov. Dokažite nam, da ni tako. Kmetijska družba za Slovenijo bo potem morda ravno tisto torišče, kjer si lahko podajamo bratske roke. Sami smo mnenja, da nas kmetijsko orijentiranih ljudi politika ne sme ločiti, temveč družiti.

g Gospodinjski tečaj po deželi. V drugi dobi zimskega tečaja, ki traja od 3. januarja do 15. marca t. l., se vrše gospodinj-ski tečaj po sledečih krajih: v Ormožu pod vodstvom ge. Premrou, v Studencih pri Poljčanah pod vodstvom ge. Primožičeve, v Letušu ob Paki pod vodstvom ge. Sittigove, v Trbovljah pod vodstvom ge. Odlaškov in v Podbrezju nad Kranjem pod vodstvom ge. Jakličeve. Jesenski tečaj se se dovršili povsod s prav povoljnimi uspehom. Spričo obilnih priglasi sta se morala tečaja v Ormožu in v Podbrezjah ponoviti. Opozarjamo že sedaj merodajne kroge, da se za prireditve jesenskih gospodinj-skih tečajev, ki prično 15. oktobra t. l., že sedaj zainteresirajo in da predložijo pravočasno svoje prošnje na poverjeništvu za kmetijstvo.

g Poziv vinogradnikom! V kratkem bo sklepala naša država trgovinsko pogodbo z Italijo. Preti nam velika nevarnost, da izsilijo pri teh pogajanjih Italijani od naše vlade uvoz svojih vin v Jugoslavijo in s

tem uničijo naše vinogradništvo. Temu se je z vso močjo upreti. Sklicujte protestne shode po vseh vinorodnih občinah. Pošiljajte proteste proti tej nakani v imenu občin, kmetijskih podružnic, kmetijskih in vinarških društev, zadrug itd. v roke naših poslanskih klubov v Belgradu brez razlike političnih strank. Bodite oprezní, da ne nastane katastrofa. — Vinarski strokovnjak.

g Trgovska pogajanja z Nemčijo. Trgovska pogajanja, ki so se vodila z nemškimi delegati v Belgradu, so bila pred kratkim končana. Dosežen je sporazum o vseh trgovskih vprašanjih, o transitu, o carinah, o plovbi in železniškem prometu. Politični del teh vprašanj se bo rešil pozneje.

g Poštni promet z Ameriko. V Prago je dospelo 460 ameriških paketov na Jugoslavijo kot prva ameriška pošiljatev. Paketi bodo v nekaterih dneh odposlani v Jugoslavijo. Naše jugoslovanske države sprejemale pošiljatev za Ameriko, ko bodo prišla iz Amerike potrebna obvestila.

Meteorološko poročilo.

Ljubljana 306 m n. m. viš.

Čas opazovanja	Barometer v mm	Termometer v C	Palchrom. diferenca v C	Nebo, vetrovi	Padavine v mm
17./1. 21 h	741.6	-0.6	—	obl. —	—
18./1. 7 h	737.2	— 1	—	obl. j.	—
18./1. 14 h	734.2	4.5	1.4	obl. z.	—

Trpite na revmatizmu in gihtičnih bolečinah? Vdrnjenje s pravim Fellerjevim Elzafluidom je takorekoč dobrodejno! 6 dvojnatih ali 2 veliki špeciální steklenici 42 kron. Državna trošarina posebej.

Rabite mlo-odvajajoče sredstvo? Fellerjeve prave Elza-kroglice izvršujejo svojo dolžnost! 6 škatlic 18 kron. — Zagorski sok zoper kašelj in prsne bolečine 1 steklenica 9 kron. Zelodec okrepčujoča švedska tinktura 1 steklenica 20 kron. — Omot in poštnina posebej, a najceneje. Eugen V. Feller, Stubica donja, Misatrg št. 134, Hrvatska, E.

Učenec se takoj sprejme pri Franjo Grabjec, fotograf, umetniški zavod v Ljubljani, Miklošičeva cesta 8.

Sobarica se išče za tujske sobe z dobrimi spričevali in nekoliko kavcije, srednje starosti. — Naslov pove uprava lista pod št. 193.

Vodovodne cevi v premeru 1 col in 1 1/2 col oddajam v velikih in tudi najmanjših množinah, po prav nizkih cenah J. Razboršek, šmarino pri Litiji.

Za svečarsko obrt vajenec poštenih se sprejme starišev. Oglasiti se je v svečarni Sink. Kranj.

Oskrbnik z delavno družino z nekaj premoženja za večje posestvo na Dolenjskem se sprejme. Plača 60% pridelka. Naslov v upravi lista pod št. 175.

Kupim 200 vagonov drv suhih, franko postaje Slovenije. Ponudbe na upravo lista pod »Drva 173.«

Rezanje drv z motorno žago L. Herišč, Ahaciljeva c. 10. (Tramvajska postaja: Sv. Petra cerkev.)

Prazne steklenice čiste kupuje vsake množine po najvišji ceni I. Ferdan v Ljubljani.

Kupim srebrne krone ter plačam po 7.— K za vsako krono — Joško Polše, Dunajska c. 47 v baraki.

Dobra šivilja sprejme delo na dom. — Naslov pove uprava lista pod št. 174.

Zahtevajte proračun za objavo oglasov.

„ORIENT“ družba z o. z. preje Brata Eberl in Jančar & Co Ljubljana, Miklošičeva c. 4. nasproti hotela „Union“.

Radi družabnih razmer prodam dobro vpe-ljano spedičijsko podjetje. Naslov upravi pod številko 99.

Ženitna ponudba!

Dama s srednješolsko naobrazbo, s polklicem, letnimi dohodki 36000 K, želi se v svrhu možitve seznaniti z akademsko naobraznim gospodom v starosti 30—45 let. Ponudbe pod „Skupno delo“ 190 na upravo „Slovenca“.

Lekarna v Logatcu odda večjo partijo ribjega, ricinovega in terpeninovega olja, kafe, etra, glicerina in raznih drugih specialitet po ugodnih cenah.

Dražba 1 mrzlokrv. in 4 toplokrv. žrebcev

se vrši dne 27. januarja 1921 v jahalnici na drž. žrebčarni na Selu pri Ljubljani. Vodstvo drž. žrebčarne.

Nervozni, oslabei, slabokrvni odrašeni in otroci dosežejo vedno okrepčilo z vporabo železnatega vina lekarnarja PICCOLI-JA v Ljubljani.

Zahvala.

Ker nam ni mogoče se vsakemu posebej zahvaliti za izrečeno sočutje povodom težke izgube našega nam nadvse ljubljenega očeta, gospoda

Jakob Mikolič krojač, trgovec in posestnik

izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo, kakor tudi vsem onim, ki so preblegala v tako obilnem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Osobito bodi izrečena zahvala gg. preč. kanoniku Ferjančiču in primariju dr. Pauliču za njujin trud in tolažbo v težki bolezní predragega nam pokojnika.

Novomesto, dne 17. januarja 1921. Globoko žalujoči ostali.

Pozor trgovci s klobuki!

Vsakovrstne klobuke od 160 K naprej ima v velikih zalogi in tudi lepe velour-klobuke

FRANC CERAR, tovarnar v Stobu pošta Domžale. Tovarna je 7 minut od postaje Domžale oddaljena. Cene primerno nizke, postrežba točna.

Lesni trgovci!

Kdor želi dobro v Banatu prodati rezan in tesan les, naj se obrne pismeno na Rudolfa Velkavrh, Vršac, Banat, kateri je pripravljen omenjeni les vzeti v komisijo.

Inžener Dr. Miroslav Kasal

oblastveno poverjeni stavbni inženjer

Ljubljana, Hiltšerjeva ulica št. 7.

Specijalno stavbeno podjetje za betonske, železobetonske in vodne zgradbe.

Izrada vodnih sl.

KONJAK

Pri slabostih vsled starosti, pri želodčnih težkočah in pri izgubitvi moči je stari vinski konjak v mleku pravo oživljajoče sredstvo, 2 pollit. stekl. pošlje franko za vnaprej poslanih K 140 Beneš Hertl, lastnik, grad Golič pri Konjicah. Slovenija.

SALAMA

I. vrste novo blago

po vsej godna dobiva se povsod

Prva hrvaška tvornica salam, sušenega mesa in masti

M. GAVRILOVIC SINOVI D. D.

Petrinja.

RAZGLAS.

Deželna vlada za Slovenijo je z naredbo z dne 4. januarja 1921 dovolila uvedbo

mestnega občinskega davka od prenočišč in vozil

v Ljubljani.

Stranke, ki bodo imele plačevati to davščino, se opozarjajo na določila te naredbe, priobčene v Uradnem listu št. 5 z dne 17. januarja 1921 s pozivom, da se brez odloga javijo osebo pri mestnem magistratu (knjigovodstvo) v svrhu popisa in odmere davščine, ki je stopila glede prenočišč z dnem 17. januarja 1921 in glede vozil z dnem 1. januarja 1921 v veljavo.

Mestni magistrat ljubljanski, dne 18. januarja 1921.

„VULKAN“

tvornica dražba z o. z. gumijevih izdelkov v Kranju

sprejema v popravilo (vulkanizacijo) vse vrste avto plaščev in zračnic. Kupuje vsako množino gumijevih odpadkov, zračnic, plaščev itd. po najvišji ceni. Informacije daje tvornica „VULKAN“ v Kranju ozir. importna in eksportna družba „Atlanta“ v Ljubljani, Cigaletova ul. 1.

»ZBRAJTE ZA SKLAD SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE«

Priporoča se tvrdka

Jos. Petelinc, Ljubljana

Sv. Petra nastip 7.

Tovarniška šivalnih strojev v vseh opre-mah za domačo rabo, za krojače, original Cylinder Singerjeve velike in male za čevljarje, posamezne dele za vse sisteme, igle, cijje za stroje na drobno in debelo.